

ปุจจาวิสชนา

คำถาน

ผู้ป่วยหญิงอายุ 30 ปี มีบุตรแล้ว 2 คน มาหาที่คลินิก พนบว่าซื้อมาก ไม่มีประวัติเสียเลือดที่ไหน (ประจำเดือนปกติ, ไม่มีอาการปวดท้องหรืออุจจาระดำ) กินอาหารได้ตามปกติ ตรวจร่างกายพบว่าผู้ป่วยปกติทุกอย่างนอกจากซีด ในรายเช่นนี้เราให้เหล็กไปกินเลย จะผิดหรือถูก อย่างไรและจะให้นานเท่าไร

คำตอบ

ในต่างจังหวัดซึ่งไม่สามารถตรวจโลหิตอย่างละเอียดได้ ควรจะให้เหล็กได้เลยในผู้ป่วยประเภทนี้ ทั้งนี้ เพราะเหตุว่าในบ้านเรามากกว่า 90% ของผู้ป่วยที่มีภาวะโลหิตจางมีสาเหตุจากการขาดธาตุเหล็กเป็นอันดับแรก และเนื่องจากผู้ป่วยรายนี้ไม่มีประวัติเสียโลหิต มีบุตรเพียงสองคน (ダメบุตรติดๆ กันหลายคน อาจจะขาดธาตุเหล็ก) น่าจะนึกถึงการกินอาหารซึ่งมีธาตุเหล็กไม่พอ ถ้าเป็นดังนี้จะวิเคราะห์โรคได้จากประวัติและการดูต่อไปนี้

- ประวัติอาหารขาดแคลน และผู้ป่วยยากจน
- ล้นเลียน และมีอาการแสบ (Atrophic glossitis)
- เล็บหัวลงไปเป็นช้อน (Koilonychia หรือ Spoon nail)

ในการนี้สังสัยว่าผู้ป่วยขาดเหล็กแต่ไม่มีอาการเหล่านี้ ต้องนึกถึงสาเหตุอื่น ที่พบได้บ่อย เช่นกัน คือ พยาธิปากช่อง สาเหตุนี้จะนึกถึงมาก ถ้าได้ประวัติผู้ป่วยมีอาการทำไร่และเดินเท้าเปล่าผู้ป่วยพวณบางครั้งจะซื้อมากจนเยื่อตาแทบไม่ปิดเลือด แต่จะยังพอเดินและทำงานเล็กๆ น้อยๆ ได้ ถ้าอาการโลหิตจางมากเช่นนี้ เกิดจากสาเหตุอื่น ผู้ป่วยจะมีอาการอ่อนเพลียมากจนทำอะไรไม่ได้เลย ทั้งนี้ เพราะโลหิตจางเกิดรวมเร็วและร่างกายปรับตัวองไม่ทัน

การรักษาโดยให้เหล็กนั้น อาจกินติดต่อ กันนานจนเห็นว่าผู้ป่วยมีสีเลือดดีใกล้เคียงคนปกติ ถ้าสังสัยว่ามีพยาธิปากช่องควรให้ยาด้วยพยาธิเลี้ยง เพราะในบุตรบ้านยาด้วยพยาธิปากช่องกินเพียงครั้งเดียวและไม่มีอันตราย

วิธีรักษาโดยให้กินเหล็กนั้น ร่างกายจะดูดซึมเข้าไปเท่าที่ต้องการเท่านั้น ไม่มีภาระเกินขนาดเกิดขึ้น การให้ยานานเกินไปมีข้อเสีย คือสันเปลืองเงินโดยไม่สมควรเท่านั้น

ในรายที่ขาดธาตุเหล็กเนื่องจากการกินไม่พอ สาเหตุมาจากการขาดสารซูกิ ดังนั้นผู้ป่วยจะยังคงขาดต่อไปอีกตราบใดที่แกบัญหานี้ไม่ได้ในกรณีเช่นนี้เมื่อให้เหล็กจนมีสีเลือดพอแล้ว อาจจะลดขนาดยาลงมาเหลือวันละ 2-3 เม็ด (Ferrous sulfate) และคงให้ต่อไปเรื่อยๆ ถ้าได้